

Czyim dłużnikiem jest Emmanuel Macron?

3 marca 2019

Prezydent Macron jest często prezentowany jako chłopiec Rothschildów. To prawda, ale drugorzędna. Thierry Meyssan pokazuje, że swoją kampanię wyborczą zawdzięcza przede wszystkim Henry'emu Kravisowi, szefowi jednej z największych na świecie firm finansowych, oraz NATO. To wysoce zobowiązujący dług wdzięczności, który obecnie mocno ciąży podczas rozwiązywania kryzysu Żółtych Kamizelek.

Emmanuel Macron nie przeczuwał, że jest predysponowany do polityki a tym bardziej do zrobienia w niej prawdziwej kariery. Jako młody człowiek miał nadzieję, że zostanie filozofem, a następnie starszym urzędnikiem państwowym, po czym przejdzie na emeryturę jako bankier w biznesie. Aby pomóc sobie w życiowej drodze, często odwiedzał wrózkę wuja Sama – Francuzko – Amerykańską Fundację i Niemiecki Fundusz Marshalla Stanów Zjednoczonych.

To właśnie w tym otoczeniu spotkał Henryka i Marie-Josée Kravis'ów w ich rezydencji na Park Avenue w Nowym Jorku [1]. Para Kravisów, niezawodnych zwolenników Partii Republikańskiej Stanów Zjednoczonych, należy do możliwych tego świata, którzy bawią się w politykę z dala od prasy. Ich firma KKR, podobnie jak Blackstone i Carlyle Group, jest jednym z największych funduszy inwestycyjnych na świecie.

„Ciekawość Emmanuela dotycząca postawy “tak, to da się zrobić” była fascynująca – zdolność do powiedzenia sobie, że możesz zrobić wszystko co tylko przyjdzie ci na myśl. Miał pragnienie wiedzy i chęć zrozumienia jak to działa, ale bez naśladowania czy kopiowania kogokolwiek. W tym pozostał całkowicie francuski” – deklaruje dzisiaj Marie-Josée Drouin (pani Kravis) [2].

Mając podwójne poparcie pary Kravis i Jean-Pierre Jouyet [3], dołączył do zamkniętego kręgu w ekipie wyborczej François Hollande'a. W e-mailu skierowanym do amerykańskiej sekretarz stanu Hillary Clinton, dyrektor planowania politycznego Jake Sullivan wymieniał z nazwiska czterech głównych członków zespołu kampanii socjalistycznego kandydata, w tym nieznanego Emmanuela Macrona. Napisał, że Macron prawdopodobnie zostanie dyrektorem generalnym Skarbu (najwyższym urzędnikiem ministerstwa finansów) [4].

Jednakże po wyborze François Hollande na prezydenta, Emmanuel Macron został asystentem Sekretarza Generalnego Pałacu Prezydenckiego. Była to bardziej polityczna funkcja. Wydaje się, że Macron miał ambicje by zastąpić Jean-Pierre Jouyet na stanowisku dyrektora Caisse des Dépôts et Consignations (fundusz depozytów i przesyłek). Stanowisko to zostało powierzone w maju 2014 r. Sekretarzowi Generalnemu Elysée. Kilka dni później dostał propozycję od pary Kravis'ów wzięcia udziału w spotkaniu klubu Bilderberg, gdzie następnie został zaproszony. W czasie swojego wystąpienia wygłoszonego w doskonałym angielskim, bezceremonialnie skrytykował swojego szefa François Hollande. Po powrocie do Paryża zrezygnował z gabinetu Hollande'a.

Para Kravis'ów jest jednym z głównych filarów klubu Bilderberg, którym zarządza Marie-Josée Drouin-Kravis. Wbrew powszechnej opinii, Bilderberg nie jest miejscem w którym podejmowane są decyzje. Jego archiwa świadczą o tym, że został stworzony przez CIA i MI6, a następnie stał się narzędziem wpływu NATO, które bezpośrednio dba o swoje bezpieczeństwo [5]. Ponieważ przemówienie Macrona zostało dobrze przyjęte, stał się on jednym z ludzi NATO we Francji.

Pozostawiwszy politykę, nie miał ochoty do niej wracać. Przy wielu okazjach wyjaśniał swojemu otoczeniu, że chce zostać profesorem uniwersyteckim. Z pomocą eseisty Alaina Minca (przyjęty do klubu Bilderberg w 2008 roku) uzyskał posadę na uniwersytecie w Berlinie i kolejną w London School of

Economics, ale nie był w stanie znaleźć etatu na Harvardzie.

Jednak w sierpniu 2014 r., trzy miesiące po “opuszczeniu polityki” i dzięki propozycji Jeana-Pierre’a Jouyeta (przyjętego w 2009 r. do klubu Bilderberg), został mianowany przez François Hollande’a Ministrem Gospodarki, Przemysłu i Technologii cyfrowej .

W książce wydanej w 2018 roku, François Hollande zapewnił, że ten wybór był jego pomysłem [6]. Być może, ale przypuszczam, że nie został poinformowany o wystąpieniu Macrona na spotkaniu grupy Bilderberg, chociaż był tam też obecny jeden z jego ministrów i bliski przyjaciel Fleur Pélerin.

W grudniu 2014 r. Henry Kravis stworzył własną agencję wywiadowczą KKR Global Institute. Na stanowisko dyrektora nominowany został były dyrektor CIA generał David Petraeus. Z prywatnymi funduszami państwa Kravis (funduszami inwestycyjnymi KKR) i bez żadnych koneksji z Kongresem, Petraeus rozpoczął operację “Timber Sycamore”, która została zainicjowana przez prezydenta Baracka Obamę. Był to największy przerzut broni w historii, w którym brało udział co najmniej 17 państw, a wszystko dotyczyło wielu tysięcy ton broni wartych kilka miliardów dolarów [7]. W związku z tym, Kravis i Petraeus stali się głównymi dostawcami Daesh (ISIS)[8].

Francuski prezes klubu Bilderberg Henri de Castries, zaprosił zastępcę burmistrza miasta Le Havre Edouarda Philippe’a na doroczne spotkanie klubu, które z tej okazji odbyło się w czerwcu 2015 r. w Austrii. Philippe został ponownie zaproszony w maju 2016 r., tym razem do Niemiec. Podczas kampanii prezydenckiej we Francji zarówno Henri de Castries, jak i Edouard Philippe poparli François Fillona, ale wycofali się z niego zaraz po tym, jak Jean-Pierre Jouyet [9] przekazał tygodnikowi „Canard Enchaîné” dokumenty finansowe zebrane przez Inspektorat ds. Finansów, dotyczące podejrzanego zatrudnienia Madame Fillon [10]. Następnie dołączyli oni do

obożu Emmanuela Macrona.

W kwietniu 2016 r. Emmanuel Macron założył formację polityczną En Marche!, której strategia marketingowa została skopiowana ze strategii partii Kadima (Forward!), centrowej partii Ariela Sharona. Co do programu Macrona, został zbudowany na podstawie wizji OCDE [11] oraz instytutu Montaigne, którego prezesem był Henri de Castries. W rzeczywistości, En Marche! powstał w biurach Instytutu. Tymczasem Castries oszukał Fillona, by ten uwierzył, że był to czysty zbieg okoliczności i że nie popiera on Macrona. Przez wiele miesięcy Castries mówił Fillonowi, że jest gotowy by zostać jego premierem.

Początkowo finansowanie En Marche! nie było nadzorowane. Było to proste stowarzyszenie, które mogło otrzymywać darowizny z zagranicy. Nazwiska sponsorów nie zostały ujawnione Urzędowi Skarbowemu. Multimiliarder Henry Kravis był jednym z donatorów.

Podczas swojej kampanii, Emmanuel Macron regularnie spotykał się z byłym prezydentem MFW Dominique Strauss-Kahn (skrót DSK). Fakt tych spotkań warsztatowych był negowany do momentu, kiedy zostały one ujawnione przez gazetę „Le Parisien”, natomiast znacznie później jego reputacja jako seksualnego zbrodźcy ucichła. DSK (przyjęty do klubu Bilderberg w 2000 r.) wniósł zarówno wsparcie wysokich rangą urzędników państwowych, jak i francuskich pracodawców. Był to społeczny sojusz, który wspierał kolaboracyjny reżim Philippe’a Petaina i został ponownie zreformowany w latach 1980. wokół think tanku Fondation Saint-Simon.

W czerwcu 2018 r. Minister ds. Młodzieży i Edukacji Narodowej Jean-Michel Blanquer, został zaproszony za stawiennictwem Henri de Castries na doroczne spotkanie klubu Bilderberg, który odbył się tym razem we Włoszech. Ten prawnik i specjalista w zakresie prawa konstytucyjnego, zawsze łączył naukę polityczną z edukacją. Był jednym z trzech głównych dyrektorów Ministerstwa Edukacji, a następnie dyrektorem

prestizżowej Ecole Supérieure des Sciences Economiques et Commerciales (ESSEC). Zna Castriesa od wielu lat, często odwiedza go w Institut Montaigne.

Kiedy we Francji rozpoczął się kryzys "Żółtych Kamizelek" [12], szybko stało się jasne, że jest to głęboki problem, który można rozwiązać jedynie poprzez rozwiązanie kwestii globalnych finansów, czego prezydent Macron nie jest w stanie zrobić. W czasie kampanii wyborczej zaskoczył on swoich sponsorów podczas kolacji w Nowym Jorku oskarżeniami o finansyzację gospodarki. To była tylko retoryka wyborcza. Został zaprzęgnięty do pracy przez państwa Kravis'ow – finansyzacja to system, który umożliwia im operowanie „wykupami lewarowymi”, które uczyniły je takimi, jakimi są.

W obliczu ruchu Żółtych Kamizelek, prezydent Macron będzie musiał poświęcić swojego Premiera jako kozła ofiarnego podczas następnych wyborów (wybory do Parlamentu Europejskiego odbędą się w maju 2019 r., które z pewnością zostaną przegrane). Biorąc pod uwagę, że ma on piastować stanowisko Premiera przez kolejne pięć miesięcy, ktoś musi go zastąpić w najbliższej przyszłości. Kiedy jesteś winien przysługę swoim sponsorom kampanii wyborczej oraz wybór swojego Premiera dla NATO, nie do pomyślenia jest zastąpienie takiego człowieka bez wcześniejszego porozumienia się z Sojuszem co do kandydatury. Idealnym kandydatem do tej pracy byłby zatem Jean-Michel Blanquer.

Autorstwo: Thierry Meyssan

Tłumaczenie: Enigmatis

Źródło oryginalne: Voltairenet.org

Źródło polskie: MrEnigmatis.wordpress.com

Przypisy

[1] Spotkanie to odbyło się prawdopodobnie w 2007 roku. Następnie Emmanuel Macron systematycznie odwiedzał parę Kravisów ilekroć był w USA, a Henry Kravis przyjmował go w

swoich biurach przy Avenue Montaigne gdy odwiedzał Paryż.

[2] „Quand Emmanuel Macron découvrait l'Amérique à 29 ans”, François Clemenceau, „Le Journal du Dimanche”, 22 avril 2018, <https://www.lejdd.fr/international/quand-emmanuel-macron-decouvrait-lamerique-3632477>.

[3] Jean-Pierre Jouyet jest przyjacielem François Hollande'a i Nicolasa Sarkozy'ego. Kierował Generalnym Inspektoratem Finansów w latach 2005-2007. Był wówczas przełożonym Emmanuela Macrona.

[4] „Hollande Team”, e-mail by Jake Sullivan, 10 May 2012, „Wikileaks”, <https://wikileaks.org/clinton-emails/emailid/22258>.

[5] „What you don't know about the Bilderberg-Group”, Thierry Meyssan, „Komsomolskaïa Pravda”, Voltaire Network, 9 May 2011, <https://www.voltairenet.org/article169651.html>.

[6] „Les leçons du pouvoir”, François Hollande, Stock, 2018.

[7] „Billions of dollars' worth of arms against Syria”, Thierry Meyssan, translation: Pete Kimberley, Voltaire Network, 18 July 2017, <https://www.voltairenet.org/article197144.html>.

[8] „Seize the transnational corporations to rebuild Syria?”, Thierry Meyssan, translation: Pete Kimberley, Voltaire Network, 14 August 2018, <https://www.voltairenet.org/article202418.html>.

[9] Jean-Pierre Jouyet pozostał przyjacielem Henri de Castries po zakończeniu studiów na Ecole Nationale d'Administration (ENA, Promotion Voltaire). To tam spotkali François Hollande.

[10] W przeciwieństwie do oficjalnej wersji, informacja opublikowana przez magazyn „Canard Enchaîné” nie była owocem dziennikarskiego śledztwa. Całe dossier zostało dostarczone do tygodnika w jednej przesyłce przez Jean-Pierre Jouyet, z

naruszeniem tajemnicy finansowej.

[11] Organisation de Cooperation et de Développement Economiques (OCDE) jest jedną z dwóch organizacji powstałych z Planu Marshalla. Kolejną jest NATO.

[12] „How the West eats its children”, Thierry Meyssan, translation: Pete Kimberley, Voltaire Network, 4 December 2018, <https://www.voltairenet.org/article204208.html>.